

Jan Swerts - Oud Zeer + Illuminine

De tocht die Swerts op zijn debuutplaat langs de verdwenen wegen en mensen van zijn jeugd ondernam, eindigde in een doodlopende straat richting een begraafplaats. De fascinatie voor die plek waar ieder verhaal eindigt, moest wel uitmonden in een kerkhofplaat. *Oud zeer* gaat dus verder waar *Weg* halt hield.

Swerts – overdag docent aan de UCLL – doolt wel vaker 's nachts op kerkhoven rond. Hij houdt van de stilte die er hangt; op het knarsen van de onvermijdelijke kiezelstenen, het luiden van de klokken en het geblaf van een verre hond na. Van de herinneringen die er boven de zerken zweven, voor elke bezoeker andere. En van de confrontatie met de eindigheid, ook daar houdt Swerts van.

Het nieuwe album, zijn vierde al, is een muzikaal grafduin. *Oud zeer* bevat tien pianonummers die stuk voor stuk vernoemd zijn naar grafschriften die Swerts de afgelopen jaren op begraafplaatsen las. Van opener *Deze kille grond over Het ongekend nadezen* tot afsluiter *Alles vergaat, alles verdwijnt*.

Na *Weg*, *Anatomie van de melancholie* en *Schaduwland* voelt dit voor Swerts als een logische volgende stap aan. Al zijn hele leven is hij nieuwsgierig naar wat de tand des tijds met de mens uitricht, met zichzelf niet het minst, en dan zijn begraafplaatsen nooit ver weg. Hij is zelf verbaasd dat het zo lang heeft geduurd: het idee om ooit een 'kerkhofplaat' te maken – met daarop muziek voor dode momenten – spookt al jaren door zijn hoofd.

Muzikaal is *Oud zeer* een stuk kaler, een pak meer uitgebeend dan zijn vorige albums. Piano, stem, hier en daar wat gitaar of strijkers: meer is er niet. En stipte hij voorheen graag de invloeden van Nick Drake, Jotie T' Hooft en Wim Mertens aan, dan liet Swerts zich deze keer vooral inspireren door *The Raven* van Edgar Allen Poe (*Nimmermeer*) en *Hejira* van Joni Mitchell, een van zijn lievelingsplaten. 'Well I looked at the granite markers', zingt Mitchell in het titelnummer van dat album. 'Those tributes to finality, to eternity.' In hetzelfde nummer weerklinken ook de onsterfelijke woorden: 'There's comfort in melancholy'.

En het is vooral dat slaan en zalven van het kerkhof dat Swerts probeert de verklanken: aan de ene kant het oude zeer dat over de graven sluimert, de talloze verhalen van smart achter de sierlijke zerken en de menselijke worsteling met vergankelijkheid. Aan de andere kant de prachtige onthechting en onthaasting die zo'n plek kan bieden. Nergens vind je een meer efficiënte "detox" voor het teveel aan lawaai, stress en ego dat zo eigen is aan de moderne tijd.

Oud zeer – uitgegeven door Unday Records - is een memento mori, waarop Swerts in zijn typische mix van singer-songwriter en klassiek de luisteraar herinnert aan het troostende feit dat we er weldra nooit meer zullen zijn.

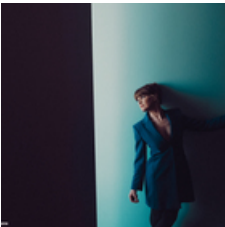
Nimmermeer...

WINTERSLAAP in het kader van Zinderende Stilte

Beatrijs De Klerck: viool
Sam Faes: cello
Kevin Imbrechts: gitaar
Gianni Marzo: gitaar
Jan Swerts: piano & zang

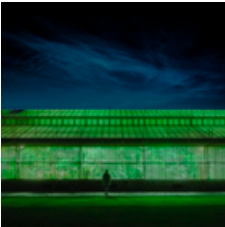
Lees meer

- Muziek
- za 18/12/2021 om 20:15
- Sint-Pieter-en-Paulkerk
- Keizerstraat 1
- 2800 Mechelen
- €20.00 Standaard
- €16.00 -26 jaar
- €4.00 Uitpas met kansentarif

- **Oh Dear**

do 29/02/2024 om 20:15

- **PAST > | ORALE**

za 2/03/2024 om 20:15

Remembered for a while

vr 8/03/2024 om 20:15

Minderbroedersgang 5
2800 Mechelen
015 29 40 00
cultuurcentrum@mechelen.be